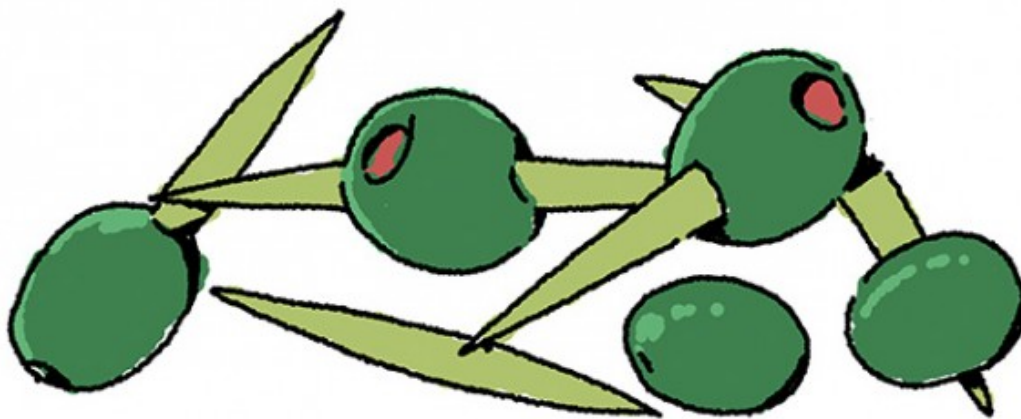

?Bartleby, el funcionari

En l'entorn d'un sopar distès, un amic meu va dir: «No, si és bon tio», referint-se a un funcionari de rang mitjà de l'administració pública. «Però és un absolut inútil», va concloure tot seguit. I vaig pensar de seguida en el personatge d'un conte magistral escrit per Herman Melville, l'autor de la conegudíssima novel·la *Moby Dick*, titulat *Bartleby, l'escrivent*, i la seva frase cèlebre «*I would prefer not to*» («preferiria no fer-ho»). Vaig pensar que moltes vegades atribuïm als polítics les grans mancances de l'administració pública, però som molt injustos fent aquesta crítica. Perquè, em pregunto: com un polític portarà a terme la seva missió si qui ho ha de desenvolupar és un *bartleby*? El meu amic, suposo que ja amb l'ànim pujat per la segona ampolla de vi que destapàvem, va començar a analitzar el comportament del tal subjecte.

-Des que arriba, ni tan sols pensa en l'hora que plegarà. De fet, no pensa, sumit en una plàcida letargia funcionarial. Sempre diu que sí, però no acaba fent mai allò pel que ha dit sí. No analitza, però no discuteix. És el suport inexistent de qui el mana, però com que no li posa problemes, tampoc no esdevé un problema per a qui el mana. Senzillament no fa. Però si algú fa massa, llavors sí que es posa en marxa i li dirà directament: "preferiria que no fessis tant". Quan ja ha domesticat la bèstia treballadora del company i l'ha conduït cap a la vida vegetativa, llavors s'esforça només a passar desapercbut. És un element transparent movent papers de lloc a la seva taula. No parla gaire, perquè és estratègicament tímid, però si ho ha de fer sempre es queixa de com li ha pujat la feina. I fa cara d'uf! No trempa per res. I tothom diu que no és mal tio. Però quan comet un error majúscul, perquè un dia no va entendre uns papers importants que va haver de llegir i valorar, fa com si es desvetllés. Refusa totes les crítiques, s'enroca en la seva posició i porta el seu error fins al límit del ridícul. Ell no té sentit del ridícul. Ell no s'ha equivocat, és el món que es mou a l'inrevés. Només defensa la posició àrduament guanyada de qui no fa res, no deixa fer res, però cobra un important salari de l'administració pública que paguem entre tots.

Il·lustració: Erques Torres.